ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

41. ÉVFOLYAM 1975. JÚNIUS—JÚLIUS 5. SZÁM

Dr. Argay György

erdélyi ev. püspök

A Felvidéken született 1893. április 13-án. Mély vallásosságot és meleg emberszerető hitet kapott a szülői házban. A pozsonyi teológia után külföldön végzett tanulmányokat: Berlinben és Greifswaldon. Lelkésszé Scholtz Gusztáv püspök szentelte fel Budapesten s onnan küldte ki segédlelkészi szolgálatra Temesvárra. Erdély elszakítása után is ott maradt s hat évtizedig végezte a lelkészi szolgálatot, később Stájerlakaninán, majd Aradon, végül már mint püspök, Kolozsvárott, 81 éves korában, 1974. október 24-én bekövetkezett haláláig.

A nemzetközi konferenciákon jól ismerték őt személyén és szolgálatán keresztül. 1969-ben a kolozsvári protestáns teológia tiszteletbeli doktorrá avatta. Egyházát a kettős járom alatt a legnagyobb próbák és nehézségek közepette is hűséggel vezette és szolgálta. Isten hazahívó szava felmentette nehéz szolgálata alól.

Mindszenty József

1892—1975

Május 6-án, 83 éves korában tért vissza az örök hazába. Ő nemcsak római katolikus testvéreinké volt, hanem a miénk is, hiszen Magyarország bíboros hercegprímása az egész világ szemében a magyar nép szabadságvágyának a jelképévé vált. Hozzánk akkor került különösen közelre, amikor tavalyi amerikai útja során nemcsak templomainkat kereste fel, hanem evangélikus istentiszteleten vállalt részt, hogy evangélikus egyházunk szeretetére buzdítson bennünket. Kézenfekvő, hogy párhuzamba állítsuk Ordass püspökünkkel, mert mindketten Istennek engedelmeskedtek inkább, mint embereknek és mindketten megjárták a szenvedés, üldöztetés és fogság mártírútját.

KETTŐS JUBILEUM A NYUGAT-CLEVELANDI EGYHÁZNÁL

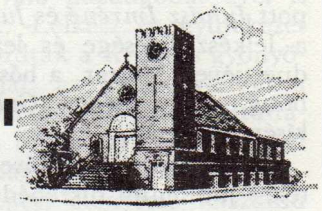

Jézus Krisztus missziói parancsa: ". . . tegyetek tanítvánnyá minden népet . . .", mely az Egyházat létrehozta, határozza meg az Ő nevét viselő keresztyének magatartását a világban. Egyház ott van, ahol "Isten igéjét tisztán és igazán hirdetik, a szentségeket Krisztus rendelése szerint szolgáltatják ki". Péter apostol arra buzdít, hogy Isten népe épüljön lelki házzá: "Vessetek le minden gonoszságot . . . az igének tiszta tejét kívánjátok, hogy azon növekedjetek az üdvösségre, . . . mint élő kövek, épüljetek fel lelki házzá, szent papsággá, az Istennek kedves lelki áldozatok bemutatására Jézus Krisztus által".

Ez volt a lelki megalapozása a nyugat-clevelandi magyar evangélikusok jubileumi örömének, amikor június 1-én hálát adtak az Egyház Urának templomuk felavatása 25. évfordulóján és megemlékeztek az Úr kegyelméről, mely lelkipásztorukat, Juhász Imrét, negyedszázados munkájában kísérte.

Nt. Juhász Imre 1923. június 7-én született Budapesten. Tanulmányait mindvégig az evangélikus egyház nagynevű iskoláiban végezte: a budapesti—deáktéri elemitől kezdve a fasori gimnáziumon át a soproni, majd itt a columbusi teológiáig. 1950 júniusában történt pappászentelése után amerikai gyülekezetekben szolgált Oregon és Idaho államokban. Ezután a buffalói magyar gyülekezet lelkésze volt négy évig, ahonnét a nyugat-clevelandi magyar evangélikusok hívták meg. Itteni szolgálatát 1956. május 1-én kezdte és immár közel két évtizede építi hitünk és magyarságunk Erős Várát.

A gyülekezet templomépítő lelkésze *Nt. Brachna Gábor* volt, aki 1938 és 1955 között pásztorolta az egyház híveit. A templom megépítése hátteréhez tartozik, hogy a gyülekezet első temploma hamarosan szűknek bizonyult, ezért 1946-ban megvették a W. 98. utca és Denison Ave. sarkán egy Christian Science csoporttól az ő félbemaradt (alagsori nagyteremből álló) épületüket. Erre épült fel azután a magyar evangélikusok jelenlegi temploma, melyet országos jelentőségű ünnepség keretében szenteltek fel 1950. március 19-én. A templom felépítése abban az időben mintegy 65 ezer dollárba került. A gyülekezet tagjai, sőt az egész clevelandi magyarság sok-sok áldozata és szeretete épült bele falaiba és berendezésébe. Építészeti szempontból nemesen egyszerű vonalak jellemzik külsejét, belseje pedig a hit családias melegségét árasztja, ahol mindenki azonnal otthon érzi magát.

A templomot kiegészíti a modern egyházi nevelési és társadalmi épületrész, mely 1956-ban készült el. 1960-ban új tornyot építettek a templomhoz, melyben villanyharangot helyeztek el. Az egész épületkomplexum mai értéke meghaladja a 200 ezer dollárt.

A kettős jubileumi megemlékezés ünnepi istentisztelettel kezdődött, melyen 156-an vettek részt. *Bernhardt Béla,* az oregoni (OH) First Saint Mark egyház lelkésze végezte az angol-nyelvű igehirdetést 1 Mózes 12:7-8 alapján: A vándorok oltára. A gyülekezet lelkésze prédikált magyarul: Isten országának műhelye, Lukács 17:20-21. Nemzetközi zenei

folyóiratok is megemlékeztek *Kiss János* zenetanár gyülekezeti tag, a West Suburban Philharmonic karnagya erre az alkalomra írt új műve bemutatásáról, melynek címe: A Szentháromság csendes jelenléte (Silent Presence). Az általános elismeréssel fogadott darabot, mely klarinétre, mélyhegedűre és orgonára íródott, *Sally Mattson, Kiss János* és *Kiss Jozefa* adta elő. Az istentisztelet ünnepi jellege további hangsúlyt kapott *Juhász Imréné* és *Juhász Teréz*, a lelkész felesége és leánya énekduettjével: Mester, a bősz vihar dühöng . . ., melyet *Guttovz József* kísért orgonán.

Az istentiszteletet követő 230 terítékes jubileumi díszebéd műsorát a gyülekezet lelkésze vezette le. A két nemzet himnuszát a közönség *Bodnár Margit*, a clevelandi magyarság csalogánya vezetésével énekelte, majd *v. Kemes László* gondnok üdvözölte a megjelenteket. Asztali áldást mondott *Kárpi Ferenc*, a Szt. Imre egyház plébánosa. A kitünő ebédet az Oltáregylet lelkes asszonyai készítették, *Ignátz Jánosné* elnök vezetésével, míg a figyelmes felszolgálásban a Fiatalasszonyok Köre tagjai tevékenykedtek, elnökük, *Tallós Edéné* irányításával.

"A huszonötéves templom" volt a témája *Brachna Gábor* főesperes, a clevelandi Első Egyház lelkésze ünnepi beszédének, melyben a templom építésére emlékezett vissza.

A gyülekezet most pünkösdkor megkonfirmált fia, *Brachna Samu* zongoraszámai tehetségre valló előadásban arattak tetszést: Beethoven Albumblatt "Für Elise"-je, Clementi 3. szonatinája, Brahms magyar tánca.

Negyedszázad az Úr szőlőjében címmel *Nt. Bernhardt Béla*, a lelkész volt iskolatársa méltatta a lelkészi jubileumot. A bemutatások és köszöntések során került átadásra Cuyahoga megye díszokirata, mely "West Side Hungarian Lutheran Church and the Reverend Emery S. Juhász Day" (A Nyugat-Clevelandi Magyar Evangélikus Egyház és Nagytiszteletű Juhász Imre napja) gyanánt proklamálta a megyében június 1-ét. A clevelandi magyar lelkészi kar és a testvéregyházak üdvözletét *Elek Áron* h. püspök, a nyugat-clevelandi református egyház lelkipásztora tolmácsolta. *Nt. Juhász Imre* zárószavai után a befejező áldást *Rönkös Károly*, a Cleveland Psychiatric Institute kórházi lelkésze mondotta.

A nyugat-clevelandi egyház kettős jubileuma nemcsak szép emlék, hanem megmaradó és folytatódó cselekvés, mert ebben a templomban továbbra is hirdettetik az evangélium és kiszolgáltatják a szentségeket annak a Jézus Krisztusnak rendelése szerint, aki nemcsak azt mondta: Íme, Isten országa közöttetek van, hanem ezzel az ígérettel erősít: Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig! (*ze*)

A Krisztus által elkészített örökélet reménységével jelentjük, hogy

szentgyörgyvölgyi
DOMJÁN ZOLTÁN,

aki az abaúji Fancsalon született 1898. november 22-én, szk. folyamőr főhajónagy, sátoraljaújhelyi városi tanácsnok, a nyugat-clevelandi evangélikus egyház tagja és v. presbitere, néhai dr. Domján Elek tiszakerületi ev. püspök és Győry Mária fia — 1975. május 23-án 76 éves korában visszaadta lelkét Teremtőjének.

Temetése május 28-án volt Juhász Imre ev. lelkész szolgálatával a clevelandi Bodnár temetkező kápolnájából. Utolsó földi nyugvóhelye a West Park temetőben van, 1957-ben elhunyt Zoltán fia mellett.

Gyászolják: felesége, sz. Kasztner Klára, kivel az Úr jóságából 43 évet élt házasságban; leánya, Klára (férj. Tóth Zoltánné); unokái, Viktor és Tamás; testvérei, Elek, Aranka és Irén; valamint sógornője Marian és sógora, Fazekas László.

A gyászoló család ezúton mond köszönetet Nt. Juhász Imre szolgálataiért a kórházi látogatások, a családnak nyújtott vigasz és a temetési igehirdetés során, valamint Bodnár Lajosnak a temetés kegyeletes rendezéséért.

"Atyám, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is velem legyenek, hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál; mert szeretted engem a világ teremtése előtt." (János 17:24.)

Megjelenik a NE FÉLJ!

- **A régóta várt áhítatos könyv előreláthatólag november elejére hagyja el a nyomdát.**
- Dr. Túróczy Zoltán püspök, az áldott emlékű evangélizátor igehirdetése nyomán összeállította Egyed Aladár, átdolgozta és sajtó alá rendezte Juhász Imre.
- **A 136 oldalas könyv 58 elmélkedést tartalmaz majd, továbbá 4 evangélizáló előadást.**
- További ismertetés és megrendelő szelvény az ERŐS VÁR következő számaiban lesz.

Egyháztörténeti naptár

JÚNIUS

6. Háromszáz éve, 1675. június 6-án ezt írta levelében **Kocsi Csergő Bálint** magyarországi pártfogóinak **a nápolyi Szent Klára gályáról**: "Az úton is Aversában kálnai és malomsoki Capracottában meghalnak. A szertelen nyomorúságot elunván pedig, hárman közülünk magukat félre vették. Theaté városában ismét hatan hagyattanak: **Miskolczi Mihály** füleki, **Czeglédi Péter** lévai lábuknak a vasaktól rothadásig és talán Miskolczi részéről az elmetszésig, avagy elszakadásig kisebesedése miatt. **Harsányi István** rimaszombati, betegsége, köszvénye, és egyéb az úton való sanyarúsága miatt, **Kóródi János** csöglei, **Szécsi János** sághi, **Huszti Mihály** sajókeszi erőtlenségeik miatt. Ezek életükről és halálukról még semmit sem tudunk . . ."

10. Háromszázötven évvel ezelőtt, 1625. június 10-én született az erdélyi Apáca nevű községben **Apáczai Csere János**, a magyar művelődés, nevelésügy és tudomány kiemelkedő alakja, a magyar Encyklopaedia (1653, új kiadása 1955), és a Magyar Logikátska (1654) szerzője (†1659).

13. Négyszázötven éve, 1525. június 13-án eskette meg Wittenbergben **Bugenhagen János** városi lelkész **Luther Mártont Bora Katalinnal**, többek között **Justus Jónás** és **Cranach Lukács** jelenlétében.

22. Négyszázhuszonöt éve, 1550. június 22-én adta ki a **tordai országgyűlés** azt a vallásügyi rendeletet, hogy "ki ki maradjon meg az Istentől neki adott és engedett hitében, és senki se háborítson mást a vallásában".

29. Huszonöt éve, az Egyetemes Presbitérium 1950. június 29-i ülése mondta ki az Evangélikus Egyetemes **Sajtóosztály** felállítását.

"Győzelmi ünnepet ülünk, mert nem szégyeltük a Krisztus evangéliumát!"

PITTSBURGH: 1925—1975.

A pittsburghi "Első Magyar Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház" az idei egyetemes évkönyv adatai szerint számontart 76 úrvacsorázó egyháztagot, a megkeresztelt gyermekekkel együtt 92 lelket. (1950-ben: 108 és 165, 1965-ben 97 és 130.) Ez a maroknyi közösség számban kicsiny, de szívben, lélekben és hitben óriás!

A gyülekezet kezdettől fogva Gusztáv Adolf csatadalával ajkán küzdött: "Ne csüggedj el kicsiny sereg!" — Mert csüggedésre sokszor volt okuk. 1925. április 12-én 35 alapító tag nagy reménységgel mondta ki a magyar evangélikus egyház megalakulását a Monongahela völgyében. Saját vagyonukkal álltak jót az egy év alatt megépült templom és a mellé megvett parókia súlyos adósságterhéért. Azonban a megindulás lendületét nem követte az alapítók által remélt növekedés. Jött a depresszió, amely legjobban az egyszerű magyar munkásokat sújtotta. Azután megbetegedett és lemondott a gyülekezetszervező lelkész, *Ruzsa István*. Utóda, *Pölöskey Sándor* csak 14 hónapig szolgált.

1929. június elején meghívták *Leffler Andort*, kinek ez volt az első gyülekezete. Hatéves pásztorsága alatt megerősödött a gyülekezet, de azért az anyagi gondok továbbra is megmaradtak. Jellemző a nehézségekre, hogy templomuk belseje 14 éven át festetlen maradt.

1935-ben *Rettmann Farkas* hidasi (Baranya m.) lelkész fogadta el a gyülekezet meghívását. A hivek szegénységéből, áldozatos adományaiból 4 év alatt összejött a szükséges összeg (javarészt 50 centes és egydolláros adományok voltak akkor); s így 1940-ben nagy örömükre szépen kifestett templomban ülhették meg a gyülekezet 15. jubileumi ünnepét.

1946 őszén *Markovits Pál* lett a gyülekezet lelkésze. Még azévben megkezdték az angolnyelvű istentiszteleteket. Az egyház megerősödéséhez nagymértékben hozzájárult a háború utáni években a menekült magyar családok megérkezése, majd az 56-os szabadságharc után ismét megnyílt a lelkészcsalád és a gyülekezeti tagok otthona és szíve, hogy befogadják a hazájukat vesztett testvéreket. A megélénkült gyülekezeti élet magával hozta az egyházi épületeknek nemcsak jó karban való tartását, hanem megszépítését is. Tetszetős és modern hatású faburkolattal látták el a templom belsejét. De a lelkiekben való gazdagodás évei is voltak ezek. Lelkész és gyülekezet vállvetve hordták a Krisztus gyönyörűséges igáját, az Oltáregylet és a többi gyülekezeti szervezet céltudatos munkát folytatott. Az amerikai és a hazai nagy lélekszámú gyülekezetekhez képest elenyésző létszámú pittsburghi közösség hite és erőfeszítései láttán a hazulról idelátogató lelkészek nem egyszer fejezték ki csodálatukat, hogy miként lehet mindez a "semmiből" . . .

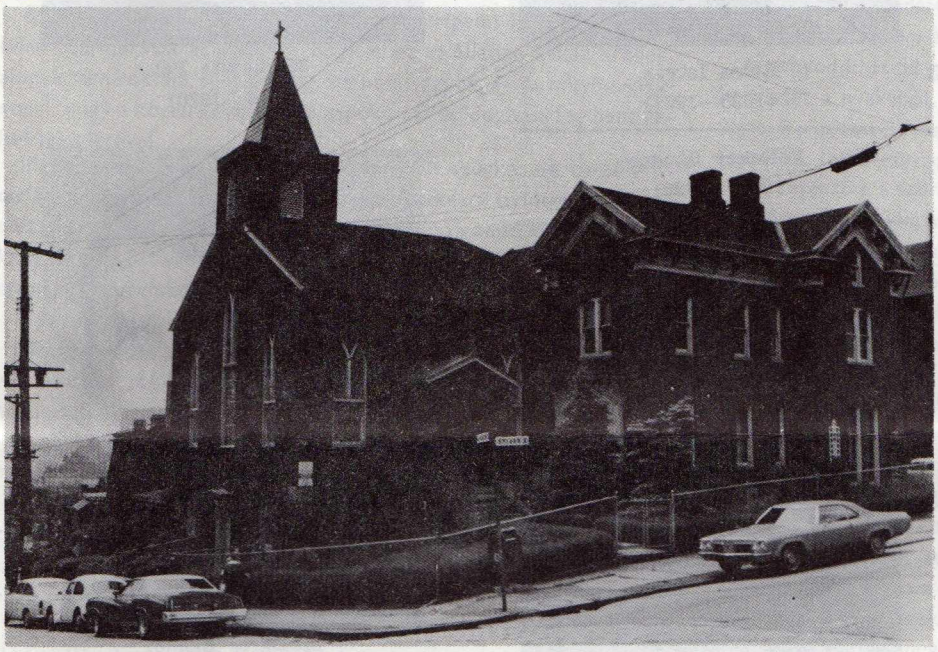

Huszonnégy esztendős hűséges pittsburghi szolgálat után Markovits Pál 1970 júniusában másik gyülekezetbe ment. A két és fél évig tartó lelkészi üresedés idején, mint korábban is, a gyülekezet világi vezetői tartották a magyar istentiszteleteket. A hivek összetartottak és — kevés kivétellel — nem hagyták el templomukat!

Mészáros Sándor jelenlegi lelkészük megérkeztével ismét rendezett egyházi élet folyik a gyülekezetben 1972 decembere óta. Nemrégen valósult meg a Kossuth Hall-nak elnevezett templomalatti nagyterem teljes modernizálása és renoválása. Egy lelkileg is kiegyensúlyozott, harmó-

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

A "Lutheran Church in America" Magyar Konferenciájának lapja.

Szerkesztő és kiadó:
Juhász Imre
Munkatársak:
a magyar evangélikus lelkészek.

"ERŐS VÁR"
"MIGHTY FORTRESS")
P. O. Box 02148, Cleveland, Ohio 44102
Published by the
Hungarian Conference
of the Lutheran Church in America.
Issued monthly October to May,
bi-monthly in June/July and Aug./Sep.
No. 5. (178.) Vol. 41.
JUNE—JULY 1975
Subscription: $3.00 a year.
Second-class postage paid
at Cleveland, Ohio.

FONTOS!

Minden szerkesztőségi anyag, kézirat, gyülekezeti hír, úgyszintén a lappal kapcsolatos minden levelezés, előfizetés és adomány erre a címre küldendő:
"ERŐS VÁR"
P. O. BOX 02148
CLEVELAND, OHIO 44102

Az "ERŐS VÁR" előfizetési díja egy évre csak 3 dollár. Szíveskedjenek a lejárt előfizetéseket késedelem nélkül beküldeni a fenti címre.

Be nem jelentett címváltozás esetén a posta a kézbesíthetetlen újságot megsemmisíti, a kiadóhivatalnak pedig külön portót kell fizetnie. Erre a költségre különösen nem-előfizetők, késedelmező előfizetők, vagy többéves hátralékban lévők esetében nehéz fedezetet találni.

Ezért kérjük olvasóinkat, hogy minden esetben pontosan adják meg címüket a "Zip Code" szám feltüntetésével együtt! Az újságot "Zip Code" szám nélkül nem kézbesíti a posta. Címközlésnél tüntessék fel az utca megjelölését is; pl. St., Rd., Ave. Ugyanis egyes postai zónákban azonos nevű utcákat csak így lehet megkülönböztetni.

Printed by
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

Ruzsa István
(1925—1927)

Pölöskey Sándor
(1927—1928)

Dr. Leffler M. Andor
(1929—1934)

Rettmann W. Farkas
(1935—1945)

Markovits Pál
(1946—1970)

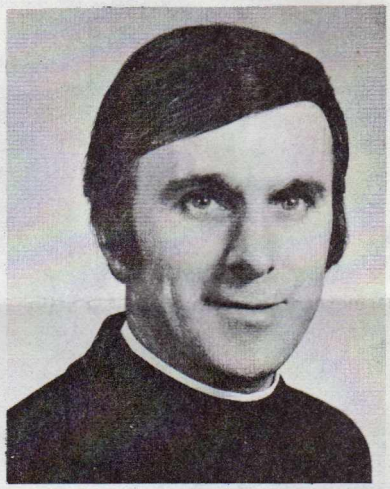

Mészáros Sándor
(1972—)

nikus közösség adhatott hálát idén az Egyház Urának az elmúlt félévszázad áldásaiért. Mint Mészáros Sándor írja az aranyjubileumi emlékkönyvben: "győzelmi ünnepet ülünk, mert nem szégyeltük a Krisztus evangéliumát!"

Május hava az 50. jubileum jegyében telt el. 3-án a Holiday Inn-ben megtartott 300 személyes műsoros bankett a város magyar társadalma és a testvéregyházak küldöttei előtt demonstrálta az evangélikusok örömét. Pünkösd ünnepe pedig — az Anyaszentegyház születésnapja — méltó alkalom volt arra, hogy az ünnepi istentiszteletre megtelt templomban együtt örvendezzenek mindazok, akik a Szentlélek által egyek a Krisztusban és az emberszeretet cselekvésében, egyek a hazaszeretetben és a magyar örökség megtartásában.

(ze)

H. NÉMETH ISTVÁN:

FIÚ KERESZTTEL

A fiú egyenruhában volt, a balatoni stopposok szabvány szerelésében. Csíkos trikó, széles derékszíj, kifakult farmernadrág, saru. Haja is hosszú volt, betakarta homlokát, fülét, tarkóját. Divatos gondozatlansággal állt el jóvágású kamaszképétől.

Mivel a család védőszárnyai alatt közeledett, ezért kínai udvariassággal fogadtam, elnyomva magamban a negyvenesek dehülyén-nézelki-édesfiam gondolatát.

A fiú lustán sattyogott felém és elmélyülten szemlélt ódivatú fürdőruhámban, amely illendően befedte a hasamat. Megállván előttem, ábrándos szemeit a homlokom közepére függesztette, mintha az agyvelőm közepén fedezett vona föl valami rendellenességet, és azon sajnálkozna.

A díszkíséretet képező leánykoszorú csiripelni kezdett, aminek körülbelül az volt az értelme, hogy ki ez az állatian klassz krapek, akinek sem rokona, sem boldog őse nem vagyok, — és milyen nagyszerű, hogy a közeli kempingből napokon át boldogítani fog bennünket jelenlétével.

Illedelmesen bemutatkoztam, felemlítvén szürke, de becsületes családi és keresztnevemet, majd nyájas parolára nyújtottam kezemet. Azt is megnézte. Egy-két másodpercnyi gondolkodás után lekanyarította bal válláról vedlett sportzsákját, és kezét puhán beleejtette tenyerembe.

— Hubi vagyok — mondta.

Most már csak a keresztnevére voltam kíváncsi, de nem jutottam el a kérdésig, mert a lélegzetem is elállt Hubi úr szerelésének három hivalkodó ékszere láttán.

A farmernadrág szűk órazsebéből kiállt a századeleji zsebórák leghatalmasabbika, másfélaraszos rézcsüngővel. A derékszíjon pedig egy ökörlánc két szeme harangozott, megközelítve az egy kilogrammos átvételi súlyt. És a nyakán! A nyakán nagyanyáink violaszínű nyakszalagján egy tenyérnyi bronzfeszület lógott alá a domború mellkasra.

Megállt az idő. Elképedve bámultam a modern keresztes lovagra, aki rendjének címerét hamvas ifjúságának egyenruhája felett hordja. Ha nem harsogna a táskarádió a zsákjában, azt hinném, valami érzékcsalódás áldozata lettem, és századokkal megfiatalodtam. Vagy kezdődik tán az apokalipszis, a végső idők jeleivel találkozunk? Jönnek Isten szentjei, a tanúságtevő ifjú apostolok, és a kereszt jelével hirdetik az örökkévalóság boldog korát? Mi hát ez a kereszt ennek a hippijelöltnek a nyakán, amely meghat és felháborít egyszerre?

Ámde bömböl a rádió, a másodperc igézete elmúlik. Egy pillantással felmérem a nagy kereszttel ékeskedő ifjonc arcán az elégedett félmosolyt, amivel bámulatomat díjazza. Azután a süldőlánykák képén is látom a csodálat izzását korunk rendhagyó hőse iránt, aki megveti a konvenciókat, és ezért állatian érdekes.

Visszajutok ismét a realitások talajára. Apai elnézéssel mosolygok rájuk, intek nekik.

— Jól van, no. Menjetek csak fürdeni, jó mulatást.

Azután beleolvasok újból a könyvbe, de nem látom a betűket Utánuk nézek. A fiatalúr aggastyánléptekkel ballag a boly közepén Bölcsen, elnézőn tűri a háremhölgyek hódolatát. Azok csivognak csiripelnek, visítanak körülötte. Ráncigálják, bűvölik, boldog, ak hozzáérhet. Ki érti őket? Mit esznek ezen a flegma tucatifjún? No, öreg! Savanyú a szőlő! Lehet.

*

Délután mintha kevesebben lennének már körötte. Ott horgászom a vízparton közelükben, hat leánykából három maradt. Hősünk lustán hever a középen. Izmos karjára Ibi hajtja szöszi fejét. Hubi úrnak ez nincs ellenére, lustán tűri a rabszolganők hódolatát. Vagy mégsem az?

A lányok sok mindenről csevegnek. A jövő évi érettségiről, amiről Hubi azt mondja, hogy baromság. A nyelvtanulásról, ami Hubinak felesleges jócselekedet. A pályaválasztáshoz Hubi odaböfögi: — lényeges a kevés meló, sok stex. És így tovább. A szerelem egy röhej, és nagy csapás. A házasság unalmas egérfogó, a férjek agancsosak. A górék kukacosak. Többek között azt is megtudom Hubi unottan odabökött vitazáró tőmondataiból, hogy a versek az óvodába valók. Shakespeare, Arany, Petőfi, Ady unalmas poros krapekok, de hogy ki a nem unalmas, azt nem mondja.

A kacagás eleinte egy-két aranyköpésre óriási. Azután mintha kevesebb lenne. Később már vitatkoznak vele, és lehülyézik. Lustán élvezi a felháborodásukat. Nem árul el érdeklődést semmi iránt, rágógumit őröl, és a bemondásokon túl nem strapálja magát.

Alkonyodik. Hubi gondol egyet. A felhajtás kedvéért leakasztja a keresztet a nyakából, és a lábára húzza. Mint a térdszalagrend lovagja lép a tettek mezejére. Kezét kegyesen irányítja Ibi vállára. Egyelőre. Ibi, a rabszolganő fellázad. Rácsap Hubika kezére, rámered a keresztre a szőrös kamaszlábon, és felugrik. Hogy mit mond, nem értem. Hubi válasza most is tömör egy szó: — Liba! Jolikához fordul, és nekikezd a főzésnek. Főzné, de Joli éppen klasszikus muzsikát talált a rádióban, int, hogy csend legyen. Hubi kijelenti, hogy hányhatnékja van ettől a zenétől, és elvonul. Mire visszajön a vízből, már nincs ott egy leány sem.

*

Zárom este a kaput és látom, hogy egy sötét árnyék válik el a kerítéstől, Ráirányítom a zseblámpát, hát uramfia! Hubi. Azazhogy mégsem az a Hubi, akivel délután találkoztam, hanem egy magából kikelt, feldúlt arcú legényke.

— Pista bácsi kérem . . . kérem szépen — makogja — itt van az Ibi? Vagy nincsenek itthon a lányok?

— Ejnye Hubi fiam — mondom — hát persze, hogy itt vannak. Ibi is, meg az enyémek is. Azt hiszem alszanak már fönn a szobájukban. Majd holnap megláthatod őket. De mi baj van Hubi, akarom mondani mi is a keresztneved?

— Jóska. Jóska, kérem szépen.

— Hát mi baj van Jóska? Összevesztetek?

Hova lett a délutáni fölényes, dünnyögő orrhang! Hubika most tisztára Pubika, aki elől elhúzták uzsonnakor a madártejet. Beszél, hadar, elvékonyodik néha a hangja.

— Én nem . . . nem tudom, mi ütött az Ibibe! Tetszik tudni, már egy fél éve ismerem, és bírjuk egymást, és szívesen lógott velem Pesten, és a többi csaj irigyelte is. Eddig nem volt semmi baj a dumával. Most meg hogy lejöttem utána . . . kezdetben odavolt értem . . . meg a szerelésemért. Még parádézott is velem a többiek előtt . . . ment is minden szépen . . . amíg a fennköltt szövegek nem jöttek. Alig győztem lelőni az „intelligencs" dumát.

— Miért kellett lelőni? — kérdem kíváncsian.

— Miért? — döbben meg — hát . . . mert aki lelkizik, és bölcs szövegeket nyom, azon röhögni kell.

— Miért kell röhögni?

— Hogyhogy miért kell röhögni?! Lement az iskola . . . mit kell nyáron szemináriumozni? Jöhet a szöveg szeptemberben. Kérem Pista bácsi, én ősszel a főiskolára megyek, maximális pontszámot szereztem, . . . de nekem egy jóképű lány ilyen szép nyáron a víz mellett ne írja elő a bölcs társalgási szövegeket a Jövőről, Hivatásról, Művészetről, Irodalomról, . . . és ne filozofáljon a kor szellemérő, hanem . . .

— Hanem — helyeslek álnokul — dűljön le Hubika mellé a pázsitra, röhögjön Hubi albérleti közhelyein, díjazza a humorát. Utálkozzék mindenen, amit az ősök nagyra tartanak, és simogassa, csodálja az extra szerelésű keresztes lovagot.

Odakap a kereszthez.

— Ja hogy ez? — mondja zavartan — ez a felhajtásért van, a nagymamáé. Ibinek már ez sem tetszik, én nem tudom miért hőzöngött ma miatta? Nem tudom mi történt vele! A bemondásaimat lelőtte, el akart hallgattatni. Mintha csak szégyellte volna a szövegeimet a többi csaj előtt. Azt mondta, . . . hogy unalmas, buta hólyag vagyok. Én!? Most mondta, estefelé. Egy hete pedig majd belém bújt. Én nem tudom, hogy itt mit csináltak vele . . . biztosan van valakije, hogy ilyen „igényes" lett egyszerre, és nem vagyok jó már nála. De én . . . én szétverem annak a pofáját . . .

Elfullad a hangja, és nagyot nyel.

Egyszerre megsajnálom. Átfogom a vállát.

— No Jóska, no. Szedd össze magad. Nincs Ibinek új fiúja, ne félj. Csak a frankó dumájú és szerelésű Hubiról derült ki, hogy paprikajancsi. Akiben nincs más, csak kóc. Röhögtető baba. Betanult egy szerepet, azt játsza egész nap. A félisten egy-két óra alatt leszerepelt.

Elhúzódik tőlem. Ellenségesen. Mélyet lélegzik, és érzem, hogy gyűlik benne a düh ellenem. Megelőzöm.

— Ez rosszul esett, mi? Hát azt hiszed, Ibi nem szenved? Pedig nem is beszéltünk rólad utána. Olyan kisírt szemmel jött vacsorázni, hogy megsajnáltam. Bántja, hogy megjátszod magad unatkozó vagánynak. Ő tudja, hogy több van benned annál, amit mutatsz. Most már jóképű legénynél többnek szeretne látni. Akinek értelmes gondolatai vannak, szíve és hite van. Nemcsak tárgyai, amiket magára akaszt.

Jóska-Hubi a nyakához kap.

— A keresztre tetszik gondolni?

— Hát arra is fiam.

— Nem tudtam, hogy . . . ezt ebben a házban ennyire nem szeretik.

— Ellenkezőleg fiam, nagyon szeretik. Csak éppen nem játszanak vele, mint te. Nekik erőt, örömöt jelent. Belőle élnek.

— Belőle?! Hogyan?

— Tudod mit! Ráérsz? Hát akkor gyere be. Alszik a ház, beülünk a konyhába. Valami maradt is vacsoráról, — jó, jó, tudom . . . de amikor én ennyi idős voltam, mindig tudtam enni valamit. Egy üveg jó hideg söröm is van még, jólesik majd ebben a melegben. Azután majd a kérdésedre is válaszolok, te keresztes lovag. Például arra is, mit talált Ibi Jézus keresztjénél.

Bementünk. Én a kapun, Jóska-Hubi a kerítés tetején. Csuda jó formában volt.

(Kalásztépés — 1973)

PITTSBURGH:

Dr. Vietórisz József gondnok 75 éves

Ez a három szám: 25—50—75, különleges jelentőséggel fonódott össze az idén gyülekezetünk életében. 25 éve munkálkodik ötvenéves gyülekezetünkben a most 75 esztendős dr. Vietórisz József. Nemcsak egyházunk tagjai, hanem Pittsburgh egész magyarsága áldásos jókívánságokkal vette körül szeretett gondnokunkat ebből az alkalomból. Istennek köszönjük, hogy ennek a hűséges és példaadó, egyházát és fajtáját szerető értékes magyar evangélikus embernek az élete és szolgálata áldásokban gazdag és eredményes volt.

Dr. Vietórisz József 1900. május 27-én született Nyíregyházán. Első világháborús frontszolgálata nyomán az ifjú zászlóst elsőosztályú ezüst vitézségi éremmel tüntették ki. Leszerelés után jött a gépészmérnöki oklevél, a műszaki doktorátus és az egyetemi magántanári képesítés. A 30-as években mint vasgyári csoportfőnök dolgozott, később helyettes gyárigazgató. A háború alatt az iparügyi minisztériumban osztályvezető volt, majd az Állami Acél és Gépgyárak vezérigazgatójává nevezték ki. Az összeomlás után a Magyar Optikai Művek Ausztriába kitelepített részlegénél dolgozott, majd 1950-ben családjával az Egyesült Államokba vándorolt ki. Pittsburghban 25 éve a Koppers cégnél mérnök, az utóbbi 10 évben tanácsadó minőségben.

Evangélikus egyházának szeretetét családi hagyományként kapta. Édesapja, dr. Vietórisz József (id.), a nyíregyházi evangélikus gimnázium tanára és igazgatója volt, akadémiai díjas költő, a Kisfaludy Társaság tagja. (Az *Erős Vár* 1969/4. számában emlékezett meg róla. — A *szerk.*) Legnagyobb műve volt a szlovák evang. énekeskönyv (Tranoszciusz) 1150 énekének magyar mértékre és nyelvre való fordítása. Nem csoda, hogy fia is felelősséget érzett egyháza iránt, amikor pittsburghi közösségünk tagja lett.

Mint a gyülekezet gondnoka s tb. tanácsosa kezdettől fogva kitartóan résztvett az egyház ügyvitelében. Hat éve ismét gondnokunk és hogy két és fél éven keresztül lelkész nélkül is együtt maradt és megmaradt a gyülekezet, az részben az ő törhetetlen hitének és az egyháztagok hűségének köszönhető, mindenek felett pedig az Úr kegyelmének, Aki átvezette népét a már-már összecsapó hullámok között a partra s közibénk hozta a reményteljes jövendőt munkáló új lelkészünket, Mészáros Sándort.

Dr. Vietórisz József életének bizonyságtételét ez az ige fejezi ki: "*Hát nem tudod-é és nem hallottad-é, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremté a föld határait? Nem fárad és nem lankad el; végére mehetetlen bölcsesége! Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!*" (Ézsaiás 40:28-31.)

AZ AKRONI

LORÁNTFFY OTTHON

MAGYAR LELKÉSZEKKEL,
MAGYAR ORVOSOKKAL,
MAGYAR ÁPOLÓNŐKKEL,
MAGYAR SZEMÉLYZETTEL,
MAGYAR ÉTELEKKEL,
MAGYAR SZERETETTEI

MEGKEZDTE MŰKÖDÉSÉT AZ AMERIKAI MAGYARSÁG SZOLGÁLATÁBAN.

ÉRDEKLŐDHETÜNK LEVÉLBEN VAGY TELEFONON:

LORÁNTFFY OTTHON
2631 Copley Road
AKRON, OHIO 44321
Tel.: 216-666-2631 és 216-666-1313

Adományok az "Erős Vár"-ra

Köszönettel nyugtázzuk az 1974. április 1-e és 1975. június 30-a között az előfizetéseken felül beérkezett alábbi lapfenntartó adományokat (a Sajtóvasárnap alkalmával befizetett adományokat gyülekezetek szerint mutatjuk ki, lásd **Sajtóvasárnapi adományok 1974**):

$188: Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia. — **$20:** Bernhardt Béla (Oregon, OH), v. Ózdy Béla (Ausztria). — **$15:** Panajóth Zoltánné (Cleveland). — **$13:** Kiss Samu (Cleveland). — **$10.50:** Berecz Irén (Rochester). — **$10:** Domján család (Cleveland) **Domján Zoltán emlékére**, Halmos Pálné (Cleveland) **dr. Béldy Béla emlékére**, Lenhart Béla (Cleveland), dr. Relle Mátyás (Ellicott City, MD), Ottenbacher Károly (Brooklyn, NY). — **$7:** Fekete Ervinné (Cleveland), Finn Katalin (Brooklyn, NY), Finta Józsefné (Cleveland), dr. Lelbach Antal (Cleveland), N. N. (CA), Prinner Ede (Poughkeepsie, NY), Varga Lászlóné (Schenectady), NY). — **$6:** Csepi Béla (Cleveland), Kanitur Andrásné (Lincoln Park, MI), Varga Lajosné (Chicago). — **$5:** Kellner Ilona (Svédország), Kiss Pál (Cleveland), Lehoczky Lászlóné (Pittsburgh), Palotay Gyula (Newbury Park, CA), dr. Szent-Iványi Gábor (Bethesda, MD). — **$4:** Asbóth Hermina (Cleveland), Flash Rudolfné (Greenville, NY), dr. Hadházy József (Brooklyn, NY), dr. Jász Tibor (Taylor, MI), Kroyherr Ferenc (Ausztrália), Major Jánosné (Guelph, Ont.), Novák Dezső (Elyria, OH), Simon Bálint (Cleveland), Somos Mihály (South San Francisco), Szalai Károlyné (Belleville, MI). — **$3.78:** Simon Ferencné (New Brunswick). — **$3:** Kerschmár Péter (Bethlehem), Márton Józsefné (Wappingers Falls, NY), Soldos Pálné (Cleveland). — **$2:** Balogh János, Babinyecz Jánosné, Ferenczy Mártonné, Győr Istvánné, Jancsó Borbála, Jány István, Könyves Mihály, dr. Kovács Károly, Menyhárt Sándor, Németh Lydia, Pelsőci Willibald, Szabó Józsefné, v. Tapolcsányi Oszvald dr., Temesi István, Zatkó Anna (mind Cleveland), v. Ághy-Asbóth Zoltán (Hales Corners, WI), Bakó Zsuzsanna (Bronx, NY), Balogh Mihályné (Buffalo), Bell Lajos (Jersey City), Boross Júlia (New Brunswick), Daffé Pál (Chicago), Fehér Mária (Hammond, IN), Gáll Edéné (Chicago), Garamy Ferencné (Magyarország), Genersich Béla (Sarasota, FL), deGrille Lola (Buffalo), Gyapay Ede (Montreal), Hadnagy Terézia (Calgary), Hegedűs Lajos (Bethlehem), Hegyi Lajosné (Elyria, OH), Horváth Barnáné (Hingham, MA), Horváth Sándorné (Dearborn, MI), Krasznai Károly (Toronto, Canada), Kulcsár Pálné (Dearborn, MI), dr. Lestyán János (Avalon Beach, FL), Markovits Pál (Carmichaels, PA), Mergl Károly (Atlantic, PA), Molnár Karola (New Brunswick), Neszlényi Jenőné (Rochester), Nitsch József (Longwood, FL), Pavela József (Toronto), Pirka Anna (Detroit), Reményik Miklós (Des Plaines, IL), Schultz Frigyesné (Bronx, NY), Takács Mihályné (Toronto), Tóth Józsefné (Ontario, CA), Zőhrer Józsefné (Spring Hill, FL). — **$1:** Bujkovszky Gusztáv (San Diego), Érsek Lajos (Toronto), Káldy Sándorné (New Brunswick), Kovács Zoltán (Toronto), Mihalik Gyula (Tenafly, NJ), Nemcsók György (Toronto), Phillips Karola (Cleveland), Schönberger Ernőné (Cleveland).

Egyháztörténeti naptár

JÚLIUS

6. Ötszázhatvan évvel ezelőtt, 1415. július 6-án szenvedett máglyahalált Konstanz városában a nagy cseh előreformátor, **Husz János.**

12. Ötven éve, 1925. július 12-én halt meg **Scholtz Gusztáv**, budavári lelkész, 1906—1918 között a Bányai Egyházkerület püspöke.

13. Ötven éve, 1925. július 13-án halt meg Miskolcon **Csengey Gusztáv** lelkész és költő, az aszódi evangélikus gimnázium tanára, majd igazgatója, utóbb eperjesi teológiai tanár, végül a miskolci evangélikus Jogakadémia tanára, a Petőfi Társaság tagja (sz. Komáromban, 1842-ben).

13. Kétszáznyolcvan éve, 1695. július 13-án alapította **A. H. Francke** a világhírűvé vált hallei árvaházat.

18. Negyven évvel ezelőtt, 1935. július 18-án halt meg **Kiss István** sámsonházi lelkész, a Dunán-inneni Egyházkerületnek 1922—1935 közötti püspöke.

28. Kétszázhuszonöt évvel ezelőtt, 1750. július 28-án halt meg Lipcsében a zenetörténet egyik legnagyobb lángelméje, a protestáns egyházi zene fejedelme: **Johann Sebastian Bach** (sz. 1685). **(Ev. Élet)**

SAJTÓVASÁRNAPI ADOMÁNYOK — 1974

Az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia közgyűlési határozata értelmében évenként, a Pünkösd utáni utolsó vasárnapon minden gyülekezetben sajtóvasárnapot kell tartani az ERŐS VÁR javára. Az 1974. november 24-i sajtóvasárnap nyomán beérkezett adományokat és előfizetéseket az ERŐS VÁR köszönettel nyugtázza:

Gyülekezet	adományok	előfizetések	összesen	(1973)
Bethlehem-Vend	50.00	— —	50.00	(— —)
Buffalo	— —	— —	— —	(20.00)
Chicago	19.00	— —	19.00	(47.00)
Cleveland Első	16.00	23.00	39.00	(291.00)
Cleveland Nyugat	108.00	54.00	162.00	(157.25)
Detroit	— —	— —	— —	(95.00)
New Brunswick	— —	— —	— —	(24.00)
Pittsburgh	18.00	36.00	54.00	(42.00)
Toronto	6.00	9.00	15.00	(66.00)
Összesen	217.00	122.00	339.00	(742.25)

— AZ IDEI SAJTÓVASÁRNAP NOVEMBER 23-ÁN LESZ —

A fenti kimutatásból kitűnik, hogy az 1974. évi sajtóvasárnapi befizetések összege az előző évinek még csak felét sem érte el. Három gyülekezetnél volt emelkedés: Bethlehem—Szt. János Vend, Cleveland Nyugat és Pittsburgh.

Az előfizetések egyéni nyugtázása mindenkor a címszalagon látható lejárati év és hónap kijavításával történik. Többek kérésére itt közöljük a sajtóvasárnapi (előfizetéseken felüli és kívüli) adakozók névsorát, helyszűke miatt csak vezetéknevekkel. — **Bethlehem Szt. János Vend:** Gyülekezeti pénztár. — **Chicago:** meg nem nevezett adakozók. **Cleveland Első:** Bándy, Darida, Gömöry, László, Oláh, Olajos. — **Cleveland Nyugat:** Brachna, Bertalan, Dolesch, Domján, Egel, Egyed, Farkas, Féja, Ferenczek, Ferenczy, Firnigl, Földényi, Gömbös, Gyurján, Kardos, Kaszt, Kató, Kiss, Klein J., Klein P., Kneffel, Knodel, Könyves, Lovagi, Micskó, Pap, Pelsőci, Pethő, Radányi, Rajnay, Sala, Schmidt, Scholtz, Schönberger, Szentkirályi, Szőllősi, Tapolcsányi, Tomaschek, Záth. — **Pittsburgh:** Bárdy, Bíró, Mészáros, Molnár B., Simon J., Zerinváry M. — **Toronto:** Bakó, Czirák, Litvay.

SECOND CLASS PUBLICATION.
POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO ERŐS VÁR
BOX 02148, CLEVELAND, OH 44102.

GYÜLEKEZETI HÍREK

CLEVELAND—NYUGAT

Lelkész: Juhász Imre

Templom: W. 98 & Denison Ave. — Lelkészi hivatal: 3245 W. 98th St. (44102). Tel.: 961-6895. — Istentisztelet minden vasárnap de. 9:30-kor angolul, 10:45-kor magyarul. — Úrvacsoraosztás minden hónap első vasárnapján és az ünnepnapokon. Vasárnapi iskola 9:30-kor angol, 10:45-kor magyar nyelven.

Május 18-án, pünkösdkor szép gyülekezet jelenlétében megkonfirmáltuk az angol istentiszteleten Sala Nóra Carment és Tallós Ede Péter Józsefet, a magyaron Brachna Sámuel Andrást. Ekkor emlékeztünk meg Mindszenty József bíboros haláláról is. — Május 25-én, a szokásos hősök vasárnapi megemlékezésünk alkalmából a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének küldöttei is résztvettek istentiszteletünkön. — Templomavatásunk és lelkészünk pappászentelése 25. évfordulóján, június 1-én tartott gyülekezeti hálaünnepünkről a lap más helyén található részletes beszámoló.

Június 12-14-én a gyülekezet lelkésze képviselte egyházunkat a Daytonban megtartott egyházkerületi közgyűlésen, majd június 16-17-én az egyházkerület kiküldésében résztvett a "fehér kisebbségek lelkipásztorolása" témával megrendezett országos egyházi konferencián Newarkban (NJ).

A clevelandi Lutheran Messenger, majd pedig a 100,000 példányban megjelenő Ohio Lutheran c. egyházi lap féloldalas képes ismertetést közölt gyülekezetünkről.

Betegeink, kik az utóbbi hetekben kórházi kezelés alatt voltak: Csiszár Lászlóné, Schandl Rudolf, Varga István, Micsko Anna, Domján Zoltán, Gajdán Melinda, Ábel József, Déry Béláné. — Megesketettük templomunkban ápr. 11-én Lahowe Michaelt és Gleba Lindát. — Eltemettük jan. 15-én a szatmármegyei Királydaróról származott Foster (Pásztor) Józsefné, sz. Snébli Róza testvérünket 83 éves korában; ápr. 18-án Schandl Rudolfot, az ausztriai Langfeld szülöttét 75 éves korában; május 28-án az abaúji Fancsalon született Domján Zoltán v. presbiterünket 76 éves korában. "Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van." (1 Jn 5:11.)

Márciusban az átlagos templomlátogatottság az angol istentiszteleten 22, a magyaron 57 személy volt; áprilisban 15 és 42; májusban 24 és 53; júniusban 21 és 58.

TORONTO

Lelkész: Brachna Gábor
Beszolgál: Szirmai József

Templom: First Lutheran Church, 116 Bond St. — Istentisztelet: (július—augusztust kivéve) minden hónap első és harmadik vasárnapján du. 4:30-kor. Babos Sándor gondnok telefonszáma: (416) 277-0165.

Idén is megtartottuk hagyományos jubileumi vacsoránkat, április 6-án. Híveink szép számban vettek ezen részt. Bemutatkozó előadást tartott Szirmai József evangélikus lelkész, melyben többek között küzdelmekkel teli, hányatott életét is ismertette. Szép beszédével, egyenes, tiszta jellemével megnyerte a gyülekezet rokonszenvét. A kitűnő vacsorát Nőegyletünk rendezte Krasznai Károlyné vezetésével.

JOBBAN KELL ÉRTENÜNK

"Krisztussal együtt feltámasztott"

— Efézus 2:6 —

Megint csak a nagyobb összefüggésre kell ügyelnünk, melyből ez a mondat kiragadtatott. Láttuk már a Krisztussal együtt való "megfeszítetés" magyarázatánál, hogy lehetetlen rögtön oda nem érteni a Krisztus feltámadásában való részesedést is. Ezt itt most kifejezetten halljuk. Aki bevonatott Krisztus sorsközösségébe, az nemcsak halálával, de feltámadásával is egybefonódott. Ámde mit jelent ez?

Nyilván nem a reménységen van itt a nyomaték, hogy ti. Krisztus feltámadását követni fogja az övéié, mint a zsengét a többi kéve a betakarítás során (1 Kor 15:20). A hangsúly itt azon van, amit már birtokol a hivő, miután a keresztségben egygyé lett Krisztussal. A boldogan bírt kincset Rm 6:4 versében meg is nevezi az apostol: új élet a neve! Krisztussal együtt feltámadni tehát elsősorban is azt jelenti, hogy gyökeres változás állt be életmódjukban, a régihez képest merőben új életben járunk.

Az apostol lelkendezve ecseteli ezt a "Pál-fordulást" — nem feledve saját esetét — olvasóinak, kik javarészt pogányokból lettek Krisztus követőivé. Múltjuk és jelenük közt éles ceruza jelzi a hallatlan változást. Szó szerint halálos állapotból keltek életre. "Holtak voltak vétkeik miatt" (Ef 2:1). Micsoda nyomorúság volt ez a tetem-állapot, elszakasztva Istentől, az élet gyökerétől, akár egy levágott fa, melynek még itt-ott zöldelő lombja hamarosan avarrá rozsdásodik, zsugorodik! Rút önzés jellemezte életmódjukat, ledér testi kívánságok verték bilincsbe őket, bár úgy vélték, hogy szabadok és élnek. Gondolni sem tudtak rá, hogy más élet lehetséges.

Ebből a holt állapotból támasztotta fel őket az irgalmas Isten, midőn az evangélium által megújította szívüket. Pál halmozza a szavakat, nem győzi magasztalni Isten cselekvését, áradozva ismétli, hogy egyedül Isten szerelmének és kegyelmének köszönhetik ezt az óriási változást (4 kk. versek). Ugyanazzal az isteni hatalommal elevenítette meg őket, mint amellyel Jézus Krisztust kihozta a sziklasírból! Ha ennél kevesebbet mondana, lebecsülné az új életnek azt a valóságát, mely minden fennmaradó gyarlóság ellenére is látható a gyülekezeten, mert világló élet az.

S az új élet jele: a jó cselekedetek. Magától értetődik, hogy többé nem a "törvény cselekedeteiről" van szó, melyekkel mi szeretnénk kérkedni Isten előtt. Az Isten által elkészített, az élő Krisztus által bennünk munkált szeretet cselekedetei ezek. (v. ö. 9—10 v.)

Hálásak lehetünk azért a józan kifejtésért, mellyel Pál apostol végül is ily eredményre juttat bennünket: Krisztussal együtt feltámadni nem valami eksztázis, nem is valamiféle korai mennyei utazás, hanem egyszerűen jó cselekedetekben folyó új élet a földön. Egyelőre legalább is ennyi. Ám ez nem csekélység. Mert amint bimbóban ott szunnyad a káprázatos tündöklő rózsa, úgy mai igazán jó életünkben — ha van ilyen — ott rejtőzik már a fénylő jövendő édes reménysége.

Scholz László

A Mindennapi kenyér c. rovat e számunkból anyagtorlódás miatt kimaradt.